

# การบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

## Academic Administration of Princess Chulabhorn Science High School in the Northeast

จิโรบล วรรณธนะ<sup>1</sup> และ อรนุช ศรีสะอาด<sup>2</sup>

Chirobon Wanthana and Oranuch Srisaard

Received: July 8, 2019

Revised: September 23, 2019

Accepted: September 24, 2019

### บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและรายด้านแต่ละด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน การวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร

2. ผู้บริหารและครูที่มีเพศและวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการวางแผนงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**คำสำคัญ:** การบริหาร การบริหารงานวิชาการ การบริหารโรงเรียน

### Abstract

The purpose of the research is to: 1) examine and assess the various opinion of the administrators and teachers and 2) compare and consider a suitable opinion to be used in the academic administration of Princess Chulabhorn Science High School in the Northeast classified by gender, academic degrees and work experience. A sample was

---

<sup>1</sup> นิสิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000. e-Mail: chirobon60@gmail.com

<sup>2</sup> อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000. e-Mail: oranuch.s@msu.ac.th

taking in to consideration, which consisted of 123 school administrators and teachers. A questionnaires was used to collect the data. The data was statistically analyzed included mean, standard deviation, t-test and F-test.

The results showed that:

1) The opinion of the administrators and teachers were overall higher in all aspects as follows; measurement and assessment, instruction management, planning academic and curriculum development.

2) The administrators and teachers with different gender and academic degrees, have no differences in opinion towards academic administration in all aspects except with differences in work experience. There are statistically significant differences in planning academic at .05 levels.

**Keywords:** administration, academic administration, school administration

## บทนำ

งานวิชาการเป็นงานหลักที่ต้องให้ความสำคัญ ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางวิชาการ การจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งการบริหารงานวิชาการที่ประสบปัญหาย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของโรงเรียนและนักเรียน แต่หากการบริหารงานวิชาการ มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ คุณภาพของโรงเรียนและนักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามไปด้วย (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553, น. 2)

ปัญหาและความท้าทายที่เกิดจากระบบการศึกษาในประเทศไทย คือ ระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังเป็นจุดอ่อน บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า สัดส่วนของบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากรยังอยู่ระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่งผลให้ประเทศไทยเสียโอกาสที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในหลายด้าน ซึ่งแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษา ด้านคุณภาพการศึกษา คือคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปี ในวิชาวิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์สูงขึ้น และจำนวนโครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง คือ สัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์ สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้น เมื่อเทียบกับผู้เรียนสังคมศาสตร์ ดังนั้น แผนการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 93) เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติ

บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายวิสัยทัศน์และแนวคิดการจัดการศึกษา โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพราะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการนำประเทศเข้าสู่สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่รัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ เพื่อการผลิตกำลังคนที่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สามารถสร้างเสริมทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และทักษะดิจิทัล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 100-103)

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคมีภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ไปสู่ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความสามารถระดับสูงเยี่ยม เทียบเคียงกับนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติ มีจิตวิญญาณมุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลก และธรรมชาติสามารถสร้างองค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้กับประเทศชาติ และสังคมไทยในอนาคต (ศูนย์บริหารโครงการพัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สพฐ, 2560, น. 1) โดยการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษให้ไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะสามารถผลิตกำลังคนที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี ยังไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะสามารถทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการและนักเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามภารกิจหลักของโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย บุญประเสริฐ (2540, น. 34) ได้กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาปรากฏเด่นชัด เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ และคาดหวังว่าผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษานำไปใช้ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้งในโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียนอื่น ๆ รวมทั้งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารระดับสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการต่อไป ให้สามารถผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี มีทักษะ สมรรถนะ มีความคิดสร้างสรรค์ทางนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ ตลอดจนการสร้างงานวิจัย นวัตกรรม ที่มีคุณภาพให้มากยิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ให้บรรลุผลสำเร็จเป็นไปตามอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียน ซึ่งจะสามารถตอบสนองตามความต้องการและเป้าหมายในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มศักยภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อรองรับพลวัตของโลกและการแข่งขันในศตวรรษที่ 21

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

## ขอบเขตการวิจัย

### ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครู กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2561 ใน 3 จังหวัด คือ มุกดาหาร บัรรัมย์ และเลย ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 12 คน และครู จำนวน 168 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน

### ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การวางแผนงานวิชาการ 3. การจัดการเรียนการสอน และ 4. การวัดผลและประเมินผล

### ขอบเขตด้านพื้นที่ในการดำเนินการวิจัย

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 3 จังหวัด คือ มุกดาหาร บัรรัมย์ และเลย

### ขอบเขตด้านระยะเวลา

ปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่เดือน มีนาคม - พฤษภาคม พ.ศ. 2562

## วิธีดำเนินการวิจัย

### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครู กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2561 ใน 3 จังหวัด คือ มุกดาหาร บัรรัมย์ และเลย ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 9 คน และครู จำนวน 114 คน รวมทั้งสิ้น 123 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามจำนวนที่ได้จากการเทียบกับตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, น. 607-610)

### เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการ จำนวน 4 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตราชการในการขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงผู้บริหารโรงเรียน

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยจัดส่งทางไปรษณีย์

### การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์แบบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมเป็นรายด้านและรายข้อ

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกสถานภาพเป็น เพศ วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน โดยใช้สถิติการทดสอบ t-test และ F-test

### ผลการวิจัย

1. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด ได้แก่ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน การวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร มีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 การวัดและประเมินผล พบว่า ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) วิธีการดำเนินการออกและคัดเลือกข้อสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตรงตามที่กำหนดไว้ และ 3) การกำหนดปฏิทินการดำเนินการวัดผลและประเมินผล ส่วนข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในปีต่อไป

1.2 การจัดการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด

3 ลำดับแรก คือ 1) มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอหลากหลาย และทันสมัย ตรงกับความต้องการ 2) การออกแบบห้องปฏิบัติการต่าง ๆ จำนวนเครื่องมือและอุปกรณ์การทดลองในห้องปฏิบัติการที่โรงเรียนจัดเตรียมไว้ให้ และ 3) สภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีสภาพเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ สะอาด ปลอดภัย มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท ไม่แออัด ฯลฯ ส่วนข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย

1.3 การวางแผนงานวิชาการ พบว่า ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) กระบวนการสรรหาและคัดเลือกนักเรียนที่มีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง 2) วิธีการคัดเลือกช่วยให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียนช่วยให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่วนข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำตารางเรียนของโรงเรียน

1.4 การพัฒนาหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) การจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การส่งเสริมการจัดทำโครงงานของนักเรียน การส่งเสริมความเป็นเลิศโอลิมปิกวิชาการ ค่ายวิชาการ เป็นต้น 2) การจัดทำแผนการเรียนรู้ฉบับย่อ และ 3) การจัดเนื้อหาหลักสูตรช่วยพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามอุดมการณ์และเป้าหมาย ส่วนข้อความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกันและการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต

2. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามสถานภาพผลการวิจัย เป็นดังนี้

2.1 ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการวางแผนงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

## การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบประเด็นสำคัญที่จะอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉิยเหนือ โดยภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) การจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น ค่ายวิชาการ การส่งเสริมการจัดทำโครงงานของนักเรียน การส่งเสริมความเป็นเลิศทางโอลิมปิกวิชาการ เป็นต้น 2) การจัดทำแผนการเรียนรู้รายบ้บย่ และ 3) การจัดเนื้อหาหลักสูตรช่วยพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามอุดมการณ์และเป้าหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น ค่ายวิชาการ การส่งเสริมการจัดทำโครงงานของนักเรียน การส่งเสริมความเป็นเลิศโอลิมปิกวิชาการ เป็นต้น เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมในการให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับมาฝึกฝนและฝึกปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่โรงเรียนต้องการ โดยที่การจัดทำแผนการเรียนรู้รายบ้บย่ ก็คือหลักสูตรที่แสดงรายละเอียดในแต่ละวิชาเพื่อที่ครูผู้สอนจะได้นำไปเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉิยเหนือ ที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนไปในทิศทางและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ประกอบกับการจัดเนื้อหาหลักสูตรจะช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นไปและสอดคล้องกัน เพื่อให้บรรลุตามอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น.16) ได้สรุปว่า การบริหารวิชาการเป็นการบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาภัทร แสงทอง (2557, น. 683) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 พบว่าโรงเรียนได้ดำเนินการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวางแผนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้้อย่างเหมาะสม

1.2 การวางแผนงานวิชาการ ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) กระบวนการสรรหาและคัดเลือกนักเรียนที่มีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อถือได้เพื่อให้ได้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง 2) วิธีการคัดเลือกช่วยให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียนช่วยให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหนึ่งในปัจจัยหลักที่สำคัญที่จะสามารถทำให้การบริหารโรงเรียน

ประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ก็คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวณี อึ้งวรากร (2557, น.271) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่โรงเรียนวิทยาศาสตร์ : กรณีศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง เพื่อศึกษาบริบทของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยสู่โรงเรียนวิทยาศาสตร์ พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาควรมีกระบวนการสรรหาและคัดเลือกนักเรียนที่มีความเที่ยงและมีความเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง

1.3 การจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรกคือ 1) มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอหลากหลาย และทันสมัย ตรงกับความต้องการ 2) การออกแบบห้องปฏิบัติการต่าง ๆ จำนวนเครื่องมือและอุปกรณ์การทดลองในห้องปฏิบัติการที่โรงเรียนจัดเตรียมไว้ให้ และ 3) สภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีสภาพเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ สะอาดปลอดภัย มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท ไม่แออัด ฯลฯ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหนึ่งในปัจจัยหลักที่สำคัญที่จะสามารถทำให้การบริหารโรงเรียนประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ก็คือ การจัดการเรียนการสอนโดยมีความพร้อมด้านสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ มีความจำเป็นต้องมีการผลิต การใช้ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และค้นคว้า มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียน อย่างเพียงพอ และทันสมัย มีงบประมาณเพียงพอในการบริหารจัดการทรัพยากรอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของเศรษฐภรณ์ หน่อคำ (2548, น. 202) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสองภาษา เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสองภาษา พบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของแหล่งเรียนรู้ เป็นดังนี้ โรงเรียนต้องมีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน คือ มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องสมุด ห้องสืบค้นข้อมูล ห้องโสตทัศนศึกษาและทรัพยากรด้านต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างเพียงพอและหลากหลาย และสามารถอำนวยความสะดวกทางกายภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แหล่งเรียนรู้จึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ สุขสม และวลัยพร ศิริภิรมย์ (2558, น. 576) ได้ศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนด่านมะขามเตี้ยวิทยาคม เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการโรงเรียนด่านมะขามเตี้ยวิทยาคม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนด่านมะขามเตี้ยวิทยาคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า



ควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนมาเป็นอันดับแรก และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนเกิดการพัฒนามากยิ่งขึ้นต่อไป

1.4 การวัดและประเมินผล ในภาพรวมความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) วิธีการคัดเลือกข้อสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตรงตามที่กำหนดไว้ 3) การกำหนดปฏิทินการดำเนินการวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการวัดผลและประเมินผลเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่สำคัญและต่อเนื่องจากการจัดการเรียนการสอน ทำให้ทราบว่าผลการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายหรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก ภัททิยธนี (2546, น.9) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลการศึกษาต่อฝ่ายบริหารคือ ช่วยในการวางแผนการเรียนการสอน การบริหารและการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอานนท์ คนขยัน, คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล และศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิธิน (2558, น. 146) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดมุกดาหาร เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการและศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดมุกดาหาร พบว่า มีการบริหารและวางแผนเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาอย่างชัดเจน มีการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และมีการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก

2. การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามสถานภาพ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ผู้บริหารและครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกันแต่อาจมีความรู้ความเข้าใจ มีการปฏิบัติงานวิชาการโดยเท่าเทียมกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการใกล้เคียงกัน เพศจึงไม่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมคิด มานะคิด, สุวรรณ โชติสุกันต์ และอรสา จรูญธรรม (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูจำแนกตามเพศแล้วไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูต้องทำงานประสานสัมพันธ์กันในด้านงานวิชาการ อีกทั้งได้มีการประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานวิชาการทั้งในโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่ใกล้เคียงกัน ส่งผลให้มีความ

คิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุลัดดาวลัย อัฐนาถ และอัสวฤทธิ อุทัยรัตน์ (2559, น. 265) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการวางแผนงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีระยะเวลาการทำงานหรือมีความรู้ที่ผ่านประสบการณ์ในงานวิชาการต่าง ๆ ของแต่ละคนไม่เท่ากัน ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยอาจจะมีทักษะและความชำนาญในการทำงานน้อยกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์มากอาจจะมีทักษะและความชำนาญในการทำงานมากกว่า หรือการพบเจอปัญหาต่าง ๆ และความชำนาญในการแก้ปัญหาไม่เท่ากัน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน นั่นแสดงว่าการรับรู้ของบุคคลย่อมแตกต่างกันตามประสบการณ์และภูมิหลังของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของปาจริย์ นาคะประทีป (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจิตรลดา เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจิตรลดาโดยจำแนกตามตำแหน่ง ระดับชั้นปฏิบัติการสอน ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจิตรลดา ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-5 ปี 5-10 ปี 10-15 ปี และ 15 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจิตรลดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด ได้แก่ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน การวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร รายละเอียดได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย ด้านการวัดและประเมินผล พบว่ามีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) วิธีการดำเนินการออกและคัดเลือกข้อสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตรงตามที่กำหนดไว้ และ 3) การกำหนดปฏิทินการดำเนินการวัดผลและประเมินผล แสดงว่าทางกลุ่มโรงเรียนฯ ได้มีการดำเนินการในการกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล ด้านงานวิชาการได้สอดคล้องกับอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียนอย่างเหมาะสม และมีข้อคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด คือ การนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในปีต่อ ๆ ไป จึงมี

ข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวัดผลและประเมินผลในทุกด้านเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลในภาพรวมของกลุ่มโรงเรียนหลังการปฏิบัติงานต่าง ๆ ด้านการบริหารงานในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนของครู และการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะสามารถช่วยให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และนำผลการวัดและประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในปีต่อ ๆ ไปอย่างต่อเนื่อง

2. สรุปผลการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า มีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอหลากหลายและทันสมัย ตรงกับความต้องการ 2) การออกแบบห้องปฏิบัติการต่าง ๆ จำนวนเครื่องมือและอุปกรณ์การทดลองในห้องปฏิบัติการที่โรงเรียนจัดเตรียมไว้ให้ และ 3) สภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีสภาพเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ สะอาด ปลอดภัย มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท ไม่แออัด ฯลฯ แสดงว่ากลุ่มโรงเรียนฯ มีการดำเนินการในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนอย่างเหมาะสม เพียงพอและเป็นที่ยอมรับ และมีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด คือ มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยในชั้นเรียน หรือการวิจัยเสริมอื่น ๆ ของครู เพื่อให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยในการจัดการเรียนการสอน ที่จะได้นำไปเสริมสร้างและปรับปรุงพัฒนาให้ดี และให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. สรุปผลการวิจัย ด้านการวางแผนงานวิชาการ พบว่า มีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) กระบวนการสรรหาและคัดเลือกนักเรียนที่มีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง 2) วิธีการคัดเลือกช่วยให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียนช่วยให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ แสดงว่ากลุ่มโรงเรียนฯ มีการดำเนินการในกระบวนการ วิธีการสรรหาและคัดเลือกนักเรียน รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียนที่มีความเที่ยงตรงและมีความเชื่อถือได้ เป็นไปตามอุดมการณ์และเป้าหมายที่โรงเรียนต้องการทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการคัดเลือกนักเรียนที่มีคุณภาพเพื่อที่จะสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียนได้ และมีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด คือ การให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางเรียนของโรงเรียน จึงมีข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการวางแผนงานวิชาการระหว่างผู้บริหาร ครู รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้มากขึ้น เช่น การให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางเรียนของโรงเรียน เป็นต้น เพื่อจะทำให้การดำเนินงานวิชาการสอดคล้องกับสภาพวิชากับความต้องการและสามารถประสบผลสำเร็จได้

4. สรุปผลการวิจัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า มีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) การจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การส่งเสริมการจัดทำโครงงานของนักเรียน การส่งเสริมความเป็นเลิศโอลิมปิกวิชาการ ค่ายวิชาการ เป็นต้น 2) การจัดทำแผนการเรียนรู้รายย่อ และ 3) การจัดเนื้อหาหลักสูตรช่วยพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามอุดมการณ์และเป้าหมาย แสดงว่ากลุ่มโรงเรียนฯ มีการดำเนินการในการ

พัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และช่วยส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อนักเรียนให้สามารถบรรลุตามอุดมการณ์และเป้าหมายได้ และมีข้อความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด คือ การบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกันและการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต จึงมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน รวมถึงการบูรณาการทั้งภายในวิชาและเชื่อมโยงกับวิชาอื่นในรูปแบบที่หลากหลาย เพราะเนื้อหาบางเรื่องซ้ำซ้อน ไม่จำเป็นหรือมากเกินไป อาจจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและเหนื่อยล้ามากเกินไป และมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตที่จะช่วยสร้างเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนดอย่างชัดเจน

## เอกสารอ้างอิง

- ประภาภรณ์ แสงทอง. (2557). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(3), 679-692.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปาจริย์ นาคะประทีป. (2557). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจิตรลดา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ศูนย์บริหารโครงการพัฒนาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย สพฐ. (2560). *หลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ภูมิภาค ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2560*. (เอกสารอัดสำเนา).
- เศรษฐภรณ์ นน่อคำ. (2548). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสองภาษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด มานะคิด, สุวรรณ โชติสุกันต์ และอรสา จรูญธรรม. (2554). *การบริหารงานด้านวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี*. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุลัดดาวัลย์ อัฐนาถ และอศุวฤทธิ์ อุทัยรัตน์. (2559). *สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3*. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 16(1), 265-278.
- สุวณี อังวรกร. (2557). *การพัฒนาคุณภาพการศึกษาศูโรงเรียนวิทยาศาสตร์: กรณีศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณ ราชวิทยาลัย ตรัง*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.

- อานนท์ คนขยัน, คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล และศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน. (2558). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดมุกดาหาร. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 2 (1), 135-151.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). *หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: เอส. ดีเพรส.
- อุไรวรรณ สุสม และวลัยพร ศิริภิรมย์. (2558). สภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนด่านมะขามเตี้ยวิทยาคม. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 10 (2), 576-588.
- Krejcie, R.V. and D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.